

Call no: Ms. 9027 V7:33

Author: Calimani, Simone.

Title: Be-Nisuin ... shel habahur ... Yaakov ben ... Daniel Uziel ...
asher lakh ishah ... Rahel ... bat ... Yitshak Uziel ...
be-shirim ve-tishbahot.

כותר: בנישואין ... של הבחור ... יעקב בן ... דניאל עזיאל ... אשר
לקח אשה ... רחל ... בת ... יצחק עזיאל ... בשירים ותשבחו

Collation: 1 broadside : woodcuts, designs.

הערות: סוג הגליון: שיר חתונה. שם החתן: יעקב בן דניאל עזיאל. שם הכלה:
רחל בת יצחק עזיאל. תחילת השיר: הן האדמה חדשה פנוה.

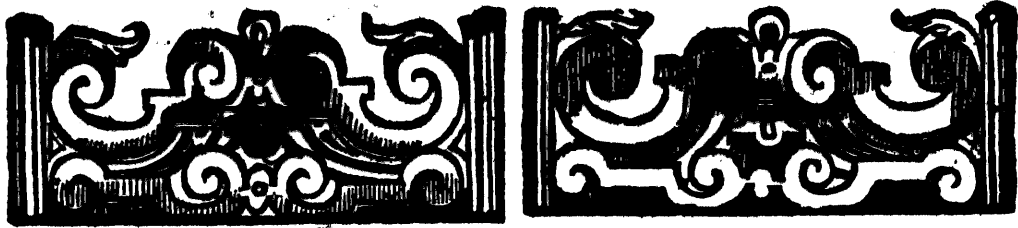
Subject: Epithalamia.
Hebrew poetry, Modern - Italy.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

בנישואין

הרמ"ם והנישואים של החתן הנחמד משבח אלהים ואנשים, יפה ענה פרי תוארו, חתן המפואר מכליל ונבון כמ"ר **יעקב** בן איש חיל רב פעלים, כנצילי הארץ ומקראייה הוא הראש לעמו, איש חסודות כמ"ר **הנחל עזיאל** וצו, אשר לקח אשה כמסעדתו וארש אותה, היא הבתולה, הצנועה נאה וחסודה, חן חן לת כלי חסרה. **בלה** כמות שהיא, יראת ה' היא תהלה, כד"ת **רחל** מנ"ח בת דודו המרוסם מכורך על כל ברכה ותהלה, שייף עייל שייף נפיק, ונבנים באורייתא ירא אלהים וסר מרע הנביר כמ"ר **יצחק עזיאל** וצו, דמים כדומים נגעו, ענכי הגמון בענכי הגמון, נפן שורק כלו זרע אמת, ואני נקראתי לכא בין השדים, כשירים ותשבחות, בשובע שמחות, אשפיך לפנייהם שיחות, יקובלו ברצון כמחזות על מוכחות:

א	הארמה חרשה פניה כי מסרתי עבר כבר נועמו בם יצאו ציציה הנותנים ריחם וקר הלבושו צץ בעמקים בר והתעטפו התרועעו ישושו כל ישבי תבל וחיתו ארץ צפור ועוף בנה עדי השרץ	ב	על נתיב ארחיו בכו רקיע חרס נאות אחים תאומי תאר שש מעלות הופיע עם פעמי רכבו אי ממנו מצץ בנצוציו פני הסהר לו זדרו יתנו עת מבתולה יוצאה רגלהו לאור במאונים בזיו פניהו	ג	כי בקול גדול ובלשון היע על מעגלות האור אני ראיתי שם טוב כמתגלע מועף בכל פנה וניב משמיע אזני למז קולו איו השיתי מהר וחיש הגיע תוכם ואמרו רתיו הלא שמעו דומים למי מען אשר נבעו	ד	קורא מבשר אל ילידי עבר מני מפוארים אשר נצמדו אומר ראו החבר ביתה לעזיאל בליל והדר הבן ובתני מדי מאד נכבדו הם לבשו האדר אדר יקר אדר ובו אין חופי שלם דמות אבות ותכלית יופי	ה	הבן להנחיל גדול הערך נולד שמו נודע לרבי שער לו כרעו חברך השומעים שמעו ממלא ארץ כי אב למ עמו אבי הנער שמו ארי ערץ הוא מחויק בקרם בצרחתו עומד בפרצתם להצילמו
ו	יגל בלחץ דל וישמעהו מהר בהעתיור לו בהון וחיל ידמה אלי קנהו כי יאהב רבה ונשבר רוח איד עבוד צורו ביזם וליל תשוב ותפנה רוח נפשו רבוקה בו וגם לא תלה יראת ה' היא בלבו סלה	ז	אלה קצות הרבו ושמן מנו כי מי שבתיו יהנה כי רבו נראים ויבחנו אכן בכן יחד נבוחות אה הוא יעקב הוד חלציו הבו עלם וכלו פלא פלא יפי פניו בלי מגרעת פלא חסדותו פלאים דעת	ח	הן מוקשי הצר מחולל פשע כי הפתאים שם הכי יפולו קשת וחצי רשע כי לא חסר לבב בכן יפצעו נפו להפילו ולא יכולו המה לריק יגיעו ישחק לרעש פח וריגו פחת ירגע לפחד חץ ואמת שחת	ט	כי הטבעו רגליו בארני צדק לא ימעדו לעד ולא יסורו לא נחזה בו ברק הבל קשורה בנערים נצח בינות ישישים בו הלא יגורו חיוק ועזו ונצח אם שחרות רק תחוו בדיקון תראו כמו שכלו לבד החקון	י	כי נטע היה בפינו יפר בלתי זמרת זר תעורב יחד פן את פארו תפר עלמה יפת פנים וטובת שכל כי חן הדרה הוא ואינו כחד ולבד תמימות תכל מפחצב חוצב הלא חצבה וזאת רקראייהו בזאת נחשבה
יא	זאת נחשבה איו היות לעזר בן גזרו עירך בלוחות מעל רחל עדי וגור אל הבתולות אל בנות השער היא היא אשר היום בכבוד יעל והוד למול הנער בה תחוו עינו דמות דורהו יצחק והוא אב לה תמים דעתהו	יב	לקראת יודים לא צאו ושקחו אישים וגם נשים והתעלסו התאוששו ובטחו מהם פרי יצא ישפח חלד חיש כלכם את מתנכם שנסו משב עדי רהילר פה חריש השם ונכתר מני הדך למרחוק ושם עזרני	יג	היכלי היזן אי תצאנה שם כל בנות השיר לקול שמעו כלן בקול תשאנה או את זמירותן בתוף או נבל אה עליו עשור יתרים נעו אה מסירות אבל וציר בקול עונב אשר השמיעו יחד ברוד הודים לבה הביעו	יד	תהלל זאת וזאת אומרת הדר וזון כלה אשר נברו זאת נשואה תפארת ביתם עדי מרום ולא מנעת ספר תהלותיו אשר הקרו לשון אמת מנעת למצא גבול ים מהלל נגולו ויהתרו לריק ולא יכלו	טו	קמה מליצתי וגם ניצברה כי פחדה מני אשר ראתה שיר מהלל ענברה יען במקרי לא מאד חכמה מה אענה אפוא אני ענתה למה אהלל למה אם פה שפת הנאמנים סרה אם גם בפיות שם הכי קצרה
טז	כל אצאה ריקם אבשר למו טובות וברפת טוב בפי אחנה ירום מאור עומו תמיד בצל שדי ולא ישקע את טללי טובו אשר עד הנה בם הורקו לשפיע כל מחלה מהם וציר ירחקו מימי ישועתם בגיל יינקו	יז	ירבו ימיהם עד ימי הפלה בטוב ובנעימים יבלום נצח ביתם בן ושלח יפרה וכן פרוי דו כמדו בנים בני בנים ערווי נצח מדור לחור יבאו המה יהלכנו באור פניך עליז ותמיד ישמחו בשמך						

קול שמחה

...
... 11/30 ...
...
... 1784 ...